

Áldott legyen mindenki karácsonya

*„Karácsony jön Mennyben és Földön,
Mely élt és élni fog örökké-örökkön.
Megszületik a Megváltó Szeretet,
Összeköt eget-földet, holtakat-élőket.”*

Karácsony a kereszténység jelentős ünnepe, Jézus születésének napja. Míg advent a reményteli várakozás ideje, a szenteste maga a megvalósult és beteljesedett csoda, a Megváltó születésének napja. Karácsony közeledtével melegség tölti el a szívünket, egy-egy pillanatra megállunk a rohanó világban és számve-

mónia, béke, szeretet van, ott meghitt, bensőséges kapcsolatokra épülő közösséget lehet teremteni. Úgy érzem, csak így tudjuk mindennapjainkat megélhetővé tenni, ami végigkíséri egész életünket és mindig megadja számunkra a megújulás lehetőségét.

Nem a drága ajándékok jelentik szeretetünket, hanem ha szükség esetén megjelenik a segítő, adakozó kéz, a megértő lélek. Meg kell tanulnunk tiszta szívvel örülni. Az igazi öröm csak akkor és úgy születik szívünkben, ha a másikat

Ünnepi műsor a betlehemnél

tést készítünk az elmúlt évről. Felidézzük a legszebb pillanatokat, és minden szépséget, jószágot elraktározunk lelkünkben, hogy ebből merítsünk erőt az elkövetkező újjév napjaiban is.

Az az igazi érték, ha valaki nem csak saját magáért él. Aki harmóniát tud teremteni belső világában, saját lelkében és a maga környezetében, mindenekelőtt családjában, s ami talán kisugározhat a barátok, munkatársak felé is. Ahol har-

is örömet látni. Az ünnep hangulatában a másik emberre figyelünk, és arra gondolunk, hogy mit nyújthatnánk szeretteinknek, azoknak, akik fontosak számunkra.

A fenyő látványával egymást szeretnénk megajándékozni, és arra szeretnénk emlékeztetni egymást, hogy mi egy közösség, egy nagy család vagyunk, akik együtt, szeretetben várjuk a szenteste ragyogó, meghitt perceit.

TARTALOM

- Áldott legyen mindenki karácsonya 1. o.
- Önkormányzati hírek 2. o.
- Huszonöt éves a Sitkei Nyugdíjas Klub 3. o.
- Alkotó, erőt adó emberek ünnepe – avagy egy dalostalálkozó emlékére 4. o.
- Radó Kálmán Kistérségi Közéleti Díjat vehetett át Kovács Ferenc 5. o.
- Hősökre emlékeztünk községünkben október végén 6. o.
- A Vas Megyei Könyvtárellátási Szolgáltató Rendszer által támogatott rendezvényekről 7. o.
- Házassági évfordulások köszöntése 8. o.
- Sitkeiek lettek 8. o.
- Interjú Ódor Béla bácsival és feleségével, Ilonka nénnivel 9. o.
- 25 éve az önkormányzatnál 10. o.
- Múltidéző 11. o.
- Veni Sancte Vasváron 12. o.
- Isten tartózkodási helye... 12. o.
- Karácsonyi meditáció 13. o.
- Mindig nagy örömmel tudósítunk sitkei lakosok sikereiről, eredményeiről 14. o.
- Poós Milán és a Ninja Warrior 15. o.
- Dobogón a sitkei tekecsapat az őszi szezonban 16. o.

Áldott legyen mindenki karácsonya

Ha ránézünk a karácsonyfára, jusson eszünkbe:
*„Ne csak karácsonykor szeressen a szívünk,
 hanem egész évben barátokként éljünk!
 Segítsünk egymásnak önként, szeretettel,
 És ne nézzük azt, hogy mit nyerhetünk ezzel.”*

Napjainkban a karácsonynak felerősödött a családi vonatkozása, és a szeretet, az összetartozás, az ajándékozás ünnepe lett.

Minden évben ünnepi műsorral ünnepeljük a karácsonyt a művelődési házban

A karácsonyi éj varázslatát valószínűleg mindnyájan ismerjük, bár napjainkra az ajándékozás rendkívül fontos momentuma lett az ünnepnek, mégis a karácsony éj misztikuma, csodája nem múlt el. Ez az az ünnep, melynek valódi tartalma a legelevenebben él ma is.

Karácsonyeste minden elcsendesedik, és ha olyan szerencsénk van, hogy hó is esett, a csend még teljesebb, és a lelkekben felragyog az ünnep. Várjuk megérkezését, csendességét.

*Mikor a fenyő illata megérinti szívünk,
 ezen az estén kicsit az álmokban is hiszünk.
 Nem szeretnénk mást, csak boldogok lenni,
 és másokért a szokottnál is többet tenni.*

*A rohanó világban megkoptak a fények,
 halványak a hitek, és halványak a remények.
 Nem szeretnénk mást, csak hinni a szóban,
 őszintén szeretni, és bízni a jövőben.*

Legbensőségesebb ünnepünkhöz közeledve áldott karácsonyi ünnepeket kívánok!

Morgós István

Önkormányzati hírek

Sitke Község Önkormányzata Képviselő-testülete szeptember-október hónapok folyamán megtartott rendes és rendkívüli képviselő-testületi ülésein módosításra került az önkormányzat 2017. évi költségvetéséről szóló önkormányzati rendelet, valamint az önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló önkormányzati rendelet. Elfogadásra került az önkormányzat 2017. I. félévi gazdálkodásáról szóló beszámoló, valamint a víziközmű-szolgáltatás 2018. és 2032. közötti évekre vonatkozó gördülő fejlesztési terve. Sitke Község Önkormányzata Képviselő-testülete elhatározta Sitke község közigazgatási területén a kátyúzási munkák elvégzését. Továbbá pályázatot nyújtott be a Zrínyi és Ady utcák csapadékvíz-elvezető árkanak jókarba helyezésére, valamint vis major támogatás címen a nagy mennyiségű csapadék hatására bekövetkezett útburkolat, útpadka, valamint csapadékvíz-elvezető árok károsodásának helyrehozatalára. Kormányhatározat alapján Sitke község 40 millió forint egyedi költségvetési támogatásban részesült, melynek célja a Hunyadi utca burkolatának felújítása.

Sitke község településképi arculati kézikönyvének elkészítése és a településképi rendelet előkészítése az Archit Kft., a főépítési feladatok ellátására Puklerné Kovács Erika Eszter került megbízásra.

Az önkormányzati épületek közüzemi díjainak csökkentése érdekében szolgáltatóváltásról határozott a képviselő-testület mind a földgáz, mind az elektromos áram tekintetében.

Az önkormányzat csatlakozott a felsőoktatási intézmények hátrányos helyzetű hallgatói, illetőleg felsőoktatási tanulmányokat kezdeni kívánó fiatalok támogatására létrehozott Bursa

Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázat 2018. évi fordulójához.

A községért végzett munkájának elismeréseként Varga Mária részére az önkormányzat Sitke Községért Érdemérmel adományozott. A Sitkei Nyugdíjas Klub 25 éves évfordulója alkalmából működési célú támogatásban, Lakatos Dániel, a

A kormányzati támogatásnak köszönhetően tavasszal a Hunyadi utca is megújulhat

Sárvári Sakk Klub Petanque Szakosztály versenyzője pedig a kínai világversenyen való részvétele érdekében útiköltség támogatásban részesült.

Fider-Lok Ildikó

Huszonöt éves a Sitkei Nyugdijas Klub

Egyesületünk életében lényeges dátum, fontos nap 2017. október nyolcadika. A Klub huszonöt éves működéséről emlékezhetünk ezen a napon egy szép ünnepség keretében. Kegyelettel emlékeztünk meg azokról a korábbi, leginkább alapító tagokról, akik ma már nem lehetnek közöttünk. Polgármester úr érzelmekkel telt ünnepi beszéde jól érzékeltette az elődök iránti tiszteletet, de az egyesületi tevékenység folytonossága fontosságát is.

Kellemes meglepetésként hatott a kapott ötvenezer forintos jutalomösszeg, melyet működési költségként használhatunk fel. Jólesett, hogy mint ünnepeltek – egyben ünneplők –, mi

rán. Köszönjük a Népi Díszítőművészeti Szakkör és a Citerazenekear részéről elhangzott elismerő szavakat és ajándékokat. Köszönjük a fő szervező, Erika, továbbá a műsorban fellépők munkáját, az ünnepségen nézőként résztvevők megjelenését.

A jubileumi ünnepi műsor végére tudott megérkezni – egyéb fontos programja miatt – Ágh Péter országgyűlési képviselő és Majthényi László, a Megyei Közgyűlés elnöke. Mindkettőjüktől méltató szavakat, elnök úrtól egy szép emléklapoktetet kaptunk.

Közös fénykép készült a meghívott vendégekkel, a kép a Vas Népében is megjelent mint tudósítás melléklete. Az ünnepi

A Nyugdijas Klub és a Sitkei Citerazenekear tagjainak közös éneklése.

Reméljük, máskor is hallhatjuk őket együtt

kaphattuk a jól szervezett ünnepséget és ajándékokat, melyhez szerény mértékben énekléssel, nótázással igyekeztünk mi is hozzájárulni. Köszönjük a Citerazenekear vezetésének és

Az ünnepeltek Majthényi László elnök úr, Ágh Péter képviselő úr, Morgós István polgármester úr és Dr. Szijártó Valéria címzetes főjegyző asszony társaságában

megemlékezés állófogadással zárult, finom falatokkal, kávéval és italokkal.

Nyugdijas Klubunk tagsága a klubhelyiségben – beszélgetéssel, előadások és élménybeszámolók meghallgatásával – a foglalkozásainkon kellemesen eltöltött idő mellett egyéb, kevésbé kellemes, de megítélésünk szerint hasznos tevékenységekre is rendszeresen vállalkozik. Idén például eddig három alkalommal szerveztünk nagyobb munkaakciót a temető és emlékpark rendje, rendezettsége érdekében. Vannak állandó „felelősei” az emlékpark virágosításának. Díszítjük, ápoljuk a Nepomuki Szent János szobor környezetét. Lelkesedés, a település iránti szeretet, odaadás, felelősség érzése nélkül ez nem, vagy lényegesen kevésbé lehetne eredményes. Klubtagságunk a közösségi élet fórumain is igyekszik megfelelő képviselőre.

Nyitott egyesület vagyunk, várjuk új tagok jelentkezését, akik vállalni tudják kis közösségünk tagságával járó – talán nem túlzó – kötelezettségeket.

A továbbiakban is szándékunkban áll a megfelelő kapcsolatot ápolása Önkormányzatunkkal, nem feledve a kölcsönösség fontosságát, köszönve ezúton is mindenfajta segítségüket.

Borbély László

Ketten a meglepetésműsort adó unokák közül, Borbély Szonja és Bruckner Anna

tagjainak irántunk tanúsított türelmét, segítségükre igencsak szükség volt énekprodukciónk begyakorlása, támogatása so-

Alkotó, erőt adó emberek ünnepe – avagy egy dalostalálkozó emlékére

Lábodi Zoltán tanár úrról, a Sitkei Citerazenekar alapító-vezetőjéről 2005 óta emlékezünk meg dalostalálkozó keretében településünkön. Az idei esztendő már nem csak róla, valamint az együttes valamennyi alapító tagjának megidézéséről szólt, hanem a „valódi alkotó emberek” előtti tiszteletadásról is.

A dalostalálkozón megjelenteket Gróf Lászlóné köszöntötte. Beszédében megemlékezett Lábodi Zoltánról, valamint az alapító tagokról, akik közül már senki sem érthette meg a fél százados évfordulót, melyet tavaly ünnepelt az együttes.

Gróf László, az együttes jelenlegi vezetője meggyűjtja a megemlékezés mécseseit

A citerazenekar gyertyagyújtással, az ünneplő tömeg egy perces néma felállással emlékezett az elhunyt tagokra: Lábodi Zoltánra, Gróf Bélára, Gróf Lászlóra, Jenei Jánosra, Kéthelyi Imrére, Kéthelyi Jánosra és Ódor Józsefere.

Bár Lábodi Zoltánné ezúttal nem tudott részt venni a megemlékezésen, gondolatban így is velünk volt ezen az ünnepnapon. Jókívánságait üdvözlőlapra juttatta el hozzánk, melyben kívánta, hogy a felnőtt és gyermek csoport őrizze tovább a lángot, amely már 51 éve lobog.

A fiataloknak rögvest alkalmuk is nyílt arra, hogy bizonyítsák, készek továbbvinni a Lábodi tanár úr által megalapozott zenei örökséget. A dalostalálkozó első fellépőjeként a gyermek citerazenekar muzsikált a falu népének. A 2012-ben alakult együttestől Csóka Bella Zsóka vette át a stafétát, akinek énekhangja ezúttal is megtöltötte a művelődési ház nagytermét.

Az ünnepség első részét a Sitkei Citerazenekar örömmzenélése zárta. Műsorukban rábaközi, szatmári népdalcsokokat adtak elő. Az együttest már számtalanszor hallhattuk az elmúlt 5 évtized alatt, de a szólamok játéka a mai napig újra és újra magával ragad minket.

A dalostalálkozó minden évben megrendezésre kerül, ez már hagyomány itt Sitkén. S bár ezt a szép szokást idén is továbbvittük, kicsit mégis rendhagyóra sikeredett a mostani alkalom. Az idei évben nem köszönthettünk vendégzsereplőt településünkön, mivel az élet egy sokkal fontosabb apropót szolgáltatott számunkra. A dalostalálkozó keretében a 70. születésnapját ünneplő Varga Máriát, a Sitkei Népi Díszítőművészeti Szakkör vezetőjét ünnepeltük.

A Vas Megyei Közgyűlés emléklapját Marton Ferenc alelnök adta át Varga Máriának

Varga Máriát településünkön talán senkinek sem kell bemutatni, érdemeit azonban fontos minden lehetséges alkalommal kiemelni. A szakma és a közvélemény megbecsülését nem pusztán a hímzéssel érdemelte ki, hanem azzal a széleskörű tudással, melyet az évtizedek alatt alázatos munkával összegyűjtött. Varga Mária a magyar népművészet, a népi hagyományok és a népi hímzés nagy tudású ismerője. A mintakincseket nem csak megismerte, tervezésével újraalkotja, a díszítőművészeti szakörben végzett munkájával pedig át is örökíti azokat.

Az ünnepelthez elsőként Marton Ferenc, a Vas Megyei Közgyűlés alelnöke szólt. Több évtizedes szakmai munkájának elismeréseként a Sitkei, valamint a Sárospatai Népi Díszítőművészeti Szakkör vezetéséért a Vas Megyei Közgyűlés nevében emléklapokat nyújtott át számára.

Kutszegi István, a Vas Megyei Közgyűlés nyugalmazott kulturális főtanácsosa is köszöntőt mondott az ünnepségen. „Szép az, ami érdek nélkül tetszik.” – idézte Immanuel Kant szavait az egykori főtanácsos, méltatva ezzel Varga Mária munkásságát, majd kiemelte, ő egy „valódi alkotó ember”.

Hogy szavai kétségkívül igazak, azt a szakmai berkeken kívül talán közösségünk tudhatja leginkább.

Varga Mária már sok elismerésben részesült. Munkássága kezdetén előbb a Népművészet Ifjú Mestere, majd a Népi Iparművész címet is megkapta, melyeket több hazai és nemzetközi díj is követett, ezek közül a legjelentősebb talán a Gránátalma-díj, melyet 2010-ben nyert el az alkotóművész.

Felbecsülhetetlen alkotó tevékenysége csak saját szülőfalujában nem kapott még méltó elismerést. A dalostalálkozó alkalmat adott arra, hogy az önkormányzat pótolja ezt a hiányosságát.

Sitke Község Önkormányzata a még fellelhető népi hímzeshagyomány gyűjtéséért, megismertetéséért, több évtizedes kiemelkedő kulturális tevékenysége elismeréseként Sitke Községért Érdemérem kitüntetés adományozott részére. A kitüntetést Morgós István polgármester nyújtotta át az ünnepeltnek.

(Folytatás az 5. oldalon)

Alkotó, erőt adó emberek ünnepe – avagy egy dalostalálkozó emlékére

Varga Mária, Morgós István és Gróf Lászlóné
a Sitke Községért Érdemérem átadása után

Az ünnepeltet a sitkei szakkör tagjai nevében
Göcze Józsefné köszöntötte

Ágh Péter, a térség országgyűlési képviselője beszédében kiemelte, erőt adó közösségek működnek Vas megyében, és ezen belül nálunk, Sitkén is. – Ezekhez a közösségekhez azonban olyan erőt adó emberek is kellenek, mint amilyen Varga Mária – mutatott rá a képviselő.

A születésnap felköszöntések sora ezzel még nem ért véget, előbb Sebesi Gréta adott elő egy verset, majd a sitkei és a sárvári szakkörbe járó társak, a Nyugdíjas Klub, és végül a Sitkei Citerazenekar is megajándékozta Varga Marikát, aki meghatottan mondott köszönetet a jelenlévőknek.

A Sitkei Citerazenekar nem feledkezett el Kutszegi István megköszöntéséről sem, aki szintén akkortájt ünnepelte születésnapját.

Az ünnepség lezárásával egy időben Varga Mária kiállítása is megnyílt. A művelődési központban nemcsak munkái voltak

megtekinthetőek, fényképalbumok, oklevelek, díjak egyaránt kiállításra kerültek.

Az ünnepség után a szervezők szeretetvendégségre várták a falu apraját-nagyját, akik egy családi beszélgetés keretében közelebbről megtekinthették az alkotásokat.

Október 14-én talán csak egy hagyományos dalostalálkozóra készültünk, menetközben azonban újabb értékekre és üzenetekre találtunk. Az idei kétségkívül a valódi alkotó emberek ünnepe volt, olyan embereké, akikre a jelenben és a jövőben is szükségünk van.

Bízunk benne, hogy az eltávozottak szelleme minél tovább él bennünk, a jelenkor értéktérítői megbecsülésre találjanak, a jövő pedig újabb erőt adó személyeket nevel ki.

Czupor Szilvia

Radó Kálmán Kistérségi Közéleti Díjat vehetett át Kovács Ferenc

Sárvár és Kistérségi Többcélú Kistérségi Társulás Társulási Tanácsa 2009. január 26-i ülésén meghozott 49/2009. (II.26.) számú határozatával többek között megalapította a sárvári kistérség közéleti díjat, melyet Radó Kálmánról neveztek el.

Ez a díj adományozható egyéneknek és közösségeknek a közéletben és a gazdasági életben elért kimagasló teljesítményekért, a kistérség szellemi, anyagi értékeinek gyarapítása során kifejtett példás tevékenységeikért.

2017-ben Morgós István polgármester javaslatára községünk-ből Kovács Ferenc, a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület elnöke vehette át ezt a díjat, aki 1992-től tagja a Fidesz Magyar Polgári Szövetségnek. 1994-től 2015-ig volt a párt Vas megyei elnöke, országos választmányi tagja. 1994–2014 között volt képviselője a Vas Megyei Önkormányzat Közgyűlésének, 1994-től 2006-ig frakcióvezetőként tevékenykedett. 1998-tól 2014-ig Vas megye 4. sz. választókerületének országgyűlési képviselője volt. 2002–2006 között az országgyűlés idegenforgalmi állandó bizottságában, 2006-tól a parlament sport és turisztikai bizottságában tevékenykedett. 2010-től 2014-ig az országgyűlés sport- és turizmusbizottságának tagja volt, továbbá a kastélyok, várak, falusi turizmus albizottság elnökeként a magyarországi kastélymentési program egyik irányítójaként munkálkodott. 2006-ban, majd 2010-ben ismételtén a Vas Megyei Közgyűlés elnökévé választották. 2011-től 2014-ig a Régiók Bizottságának póttagja volt.

A díjátadás pillanatai

2015-től 2016 novemberéig konzulként dolgozott Magyarországi Müncheni Főkonzulátusán.

1982 óta családi vállalkozás keretében a kissitkei Felsőbüki Nagy-kastély rehabilitációján és újrahasznosításán dolgozik. 1985-ben Sitkén barátaival megalapította a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesületet, amelynek alelnöke, 2001-ben elnöke lett. Szervezője a Sitkei Rockfesztiválnak, számos civil szervezet tagjaként tevékenykedik.

A díjat a Sárvár Térsége Többcélú Kistérségi Társulás elnöke, Patyi Elemér adta át ünnepélyes keretek között 2017. október 13-án, Répcelakon a művelődési házban.

Gratulálunk kitüntetéséhez!

Hősökre emlékeztünk községünkben október végén

2017. október 29-én került megrendezésre községünkben a két világháborúban hősi halált halt katonákról és civil áldozatokról megemlékező, valamint az I. világháborúban hősi halált halt katonák felújított sírjának felszentelése alkalmából rendezett ünnepség. Sitke község önkormányzata ugyanis a Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti Intézet és Múzeum által kiírt „Magyarországon található I. világháborús hadisírok és emlékművek felújítása” című pályázat keretében támogatást nyert 3 db I. világháborús hősi halott sírjának felújítására.

„Morgós István, Sitke polgármestere ünnepi köszöntőjében úgy fogalmazott: évről évre mindig megemlékeznek a háborúban elhunyt hősekről. A település első embere arról is beszélt, hogy a hadisírok rendkívül elhanyagolt állapotban voltak, ezért is örültek, amikor a Honvédelmi Minisztérium pályázatának köszönhetően megújulhattak az emlékhelyek.

– Nekünk, katonáknak mindig öröm, ha a településen lévő katonai sírokat felújítják, gondolják, hiszen ezzel is példát mutatnak a fiataloknak – mondta el a rendezvényen Ferge László őrnagy. Hozzátette: – Egy emlékműnek akkor van igazán értéke, ha értéket közvetít. Legyünk büszkéek a megújult sírokra, ezáltal legyünk büszkéek azokra a személyekre, akik itt nyugszanak! – hangzott el.

Az ünnepségen Ferge László őrnagy mondott avatóbeszédet

A rendezvényen részt vett Ágh Péter, Sitke országgyűlési képviselője is. A politikus – felidézve az I. világháború kirobbanásának előzményeit – úgy fogalmazott: láthattuk, hogy egy golyó milyen felfordulást és tragédiákat idézett elő 1914-ben. Száz évvel ezelőtt egymás vérére ontották Európa lakosai. A képviselő szólt arról is, mennyire fontos a településeken a kiemelkedő személyiségek emlékének ápolása. – Azok, akik előtt fejet hajtunk, katonaként indultak el a háborúba és hősként tértek meg a sírba. Tisztelet és örök dicsőség nekik, akik példát mutatnak nekünk arra, hogy a biztonságunk érdekében az országot békés eszközökkel ma is meg kell védenünk – tette hozzá.

A beszédek után a temetőben Rác Dénes evangélikus lelkész és Balasi István katolikus plébános megáldották a három sírhelyet, ahol Jáger Sándor, Horváth Antal, valamint Szerda József és testvére, Sándor nyugszanak, mindhárman az I. világháborúban adták életüket a hazáért.” (Vas Népe)

Balasi István plébános úr megáldja a hősök sírjait

Az ünnepi műsor részeként a Sitkei Citerazenekar katonadalokat énekelt, és Kovács Hajnalka szavalta el Tóth Árpád Katonasír című versét. A szertartást követően a megjelentek

A sírokat Ágh Péter képviselő úr és Morgós István polgármester úr koszorúzza meg

helyezték el az emlékezés koszorúit a síroknál, valamint a világháborús emlékműnél. A rendezvényt az ismert katonadal, a Takarodó zárta.

A hadisírokat Rác Dénes evangélikus lelkész is megáldotta

A Vas Megyei Könyvtárellátási Szolgáltató Rendszer által támogatott rendezvényekről

Szüreti játszóház

2017. szeptember 9-én szüreti játszóházba vártuk községünk apraját-nagyját. Bemelegítésként színes papírleveleket hajtogathattak a gyerekek. Mire azzal elkészültünk, megérkeztek a Tihanyi Vándorszínpad művészei, akik az igazmondó juhász meséjét hozták el, s akiktől idén is nagyszerű előadást kaptunk. Ezután álltunk neki a szőlődarálásnak, préselésnek. A gyerekek alig várták, hogy megkóstolhassák a mustot, mert már ekkor mindenki nagyon szomjas volt. Főleg azok, akik nem kézműveskedéssel, hanem focival, a trambulinban való ugrálással töltötték az időt.

A gyerekek már nagyon várták, hogy megkóstolhassák a mustot

Mustkészítésnél segítkeztek a gyerekek is

Öszköszöntő Gerbert Judittal

Október elején az óvodások vehettek részt egy zenés-mozgásos fejlesztő foglalkozáson. A Ringató Énekes Óvoda néven megismert módszert az óvodáskorú gyerekek zenei nevelésében a kodályi elvek alapján Gróh Ilona dolgozta ki. Az óvodás foglalkozások célja többek közt a gyerekek zenei érdeklődésének felkeltése, zenei ízlésének, esztétikai fogékonyságának formálása, a zenei képességek fejlesztése, a zenehallgatásra szoktatás.

Gerbert Judittal nagyon jól érezték magukat az óvodások

A foglalkozást Gerbert Judit tartotta, irányításával a gyermekeknek valódi zenei élményben volt részük, nagyon élvezték a közös játékot, éneklést.

Tökös nap

Október utolsó napján pedig a versé, meséé volt a főszerep. A gyerekek feladata az volt, hogy gyűjtsenek tökről szóló meséket, verseket. Nagy örömünkre többen meg is tanultak egy-egy verset, akiknek nagy dicséret jár, így Mesterházi Zsombornak (ő gyűjtötte a legtöbb mesét is), Mórocz Kira Stefániának, Jeczó Jázminnak, Sebesi Grétának. Többen a napnak, vagyis halloweennek megfelelő jelmezben jöttek, ami szintén emelte a hangulatot. S persze nem maradhatott el a tökfáragás és a papírdíszek készítése sem.

Gróf Lászlóné

Jeczó Jázmin nem csak verssel készült, jelmezt is öltött magára

Házassági évfordulósok köszöntése

2017 szeptemberében 11. alkalommal került megrendezésre a kerek és majdnem kerek házassági évfordulót ünneplő párok köszöntése. A kezdet kezdetén még falunap keretein belül került lebonyolításra a kis ünnepség. Pár éve viszont változtattak ezen a szokáson és családi keretek közt egy külön erre az alkalomra kijelölt napon köszöntik az ünneplő párokat. Az idei évben egy új kezdeményezés indult el, miszerint nem csak a kerek évfordulót ünneplő párokat köszöntötték, hanem azokat is, akik 2017-ben kötöttek házasságot, összesen 7 pár. A hagyományokhoz híven most is egy kis műsorral kedveskedtek a megjelenteknek. Jómagam Simon Ágnes versével köszöntöttem a jelenlévő házaspárokat. Kiss Miriam fuvolajátékkal kedveskedett az ünneplő közönségnek. Ezután Morgós István polgármester úr köszöntője következett, majd Szakál Szilárd atya kérte a jó Isten áldását a jubiláló párokra és a friss házásokra. A jubiláló házaspárokat külön-külön is köszöntötték, egy-egy oklevelet, virágot és pezsgőt kaptak. A műsor zárásaként a Sitkei Citerazenekar is készült egy kis műsorral, ám most nem citeráztak, hanem énekeltek és Jenei András kísért harmonikán. Az első dal az udvarlásról szólt, mit is énekel a szerelmes fiú a kislánynak: Gyere a hegyekbe babám Velem... és Hívogat némán... Aztán megkéri a kezét, feleségül veszi és így dalol: Galambszívet örökölttem... Eljön az első házassági évforduló, s boldogan így énekel feleségének: Majd éjfél felé... Megszületnek a gyerekek, s sok-sok együtt töltött év után ezt húzatja a zenéssel: Szatmárcsékén ég a templom teteje...

A műsor végén egy pohár pezsgővel koccintottak az ünneplő párok egészségére, süteményezésre és egy kis beszélgetésre invitálták őket.

A jubiláló házaspárok közül sokan elfogadták a meghívást

Sok boldogságot és további szép együtt töltött éveket kívánunk!

„Az élet kanyargós útvesztőin
a szülői kéz vezetett.
S mikor én ezt elengedtem,
Megfogtam a tiedet.
Mert úgy az élet mindig szomorú és hideg,
Ha örömdetet, bánatodat elmondani nincs kinek.
Ezért soha ne hagyj el,
Mindig a szíveddel vezess.
És ehhez a legfontosabb, hogy mindig nagyon szeress.”

Németh-Vass Bernadett

Sitkeiek lettek

Aktuális számunkban a Bassiana utca új lakosait, a Halbrucker családot mutatjuk be.

Linda és Zsolt másfél évvel ezelőtt költözött Sitkére, első közös családi házukba sárvári albérletükből. Eredendően komlói származásúak, ám a lakkozómérnökként dolgozó Zsolt munkalehetőség miatt került Sárvárra, majd őt követte a vendéglátásban dolgozó Linda is. A Sárváron eltöltött hét év alatt sok baráttra és ismerősre tettek szert, köztük egy sitkei családra, a Vass családra is. A család bővülése miatt célszerű volt számukra is egy családi ház vásárlása, hiszen életük egy gyönyörű ikerpárral lett gazdagabb, Panna és Milán személyében. Az építmény, amelyet vásároltak, egy év kemény munka után került lakható állapotba, így idén májustól ismét gyerekcacagás tölti meg a házat. A házzal és a ház körüli munkálatokkal kapcsolatban még nagyon sok megvalósítandó projektet tűztek ki maguk elé, így jövőbeni terveik jelentős részét ez teszi ki.

Linda és Zsolt – bevallásuk szerint – nagyon jól érzik magukat Sitkén, a jövőben pedig nyitottak a Sitkén megszervezett gyermekprogramokon való részvételre is.

Ezúton kívánunk nekik sok sikert terveik megvalósításához és örömteli éveket immár sitkei lakosokként!

Bozi-Vörös Zsófia

A Halbrucker család

Interjú Ódor Béla bácsival és feleségével, Ilonka nénivel

„Talán semmi sincs szebb a világon, mint találni egy embert, akinek lelkébe nyugodtan letehetjük szívünk titkait, akiben megbízunk, akinek kedves az arca, elúzi lelkünk bánatát, akinek egyszerű jelenléte elég, hogy vidámak és nagyon boldogok legyünk.” (Hemingway)

Mai rohanó világunkban ritka, hogy egy férfi és egy nő, akik örök hűséget esküsznek egymásnak, életük végéig együtt is maradnak. A stressz, a munka, a sok gond sajnos a családok szétválását

doltunk. Sokat dolgoztam, így a nősülés gondolata csak 33 éves koromban fogalmazódott meg bennem. Egyszer nem kellett Sárvára, az irodába, mert akkoriban a kocsmában dolgoztam – meséli Béla bácsi. Amikor ott végeztem, elindultam a vasútra s az egyik utcában Ilonka néni ott sétált előttem. Jött a nagynénjétől, cipelte a szatyrokat. Egyszer csak kivettem a kezéből a pakkokat, szegény nagyon megijedt.

– Ez a véletlen sárvári találkozás adta meg, hogy mégis egymásra gondoltunk, mint férj és feleség – mondja Ilonka néni.

– Mikor volt az esküvő?

– Az esküvő napját 1967. szeptember 19-re tűztük ki. Nem sokat váraкоztattuk egymást. Udvarlás nem nagyon volt, mert elfoglalt ember voltam. 1967-ben a kocsmában dolgoztam, ha ott letelt az idő, indultam a mezőre. Édesapám a tsz-ben dolgozott, így a második legidősebb gyerekként nekem kellett besegíteni az állatok körüli teendőkhöz. Egyik este elhatároztuk, hogy elmegyünk Zalaegerszegre gyűrűt venni. Azért ezt a várost szemeltem ki, mert ott voltam katona, s Ilonkámnak szerettem volna megmutatni.

– Ott megvolt az eljegyzés, utána csak egy kisebb családi ünnepséget tartottunk.

– Meséljenek, hogy telt az elmúlt 50 év?

– Több „műszakban dolgoztam” – folytatja Béla bácsi – kocsmá, mező, szövetkezet. Amikor összekérültünk 1967-ben, akkor gondoltam rá, hogy ebből a fizetésből nem tudnánk élni. Ebben az időben invitált a vasútra Kocsi Károly. Azt gondoltam, maga mellé veszem, de Szombathelyre kellett felmennem az Igazgatóságra, hogy Porpácot, Vépet vagy Ostffyasszonyfát választom-e. Asszonyfát választottam, mivel az határos Sitkével. 7 évet dolgoztam a vasúton mint váltókezelő. Utána 1974 májusában a tsz-be kerültem, itt 20 évet dolgoztam még.

– Én kisegítőként három hónapot dolgoztam a kocsmában a papa mellett. Ezenkívül a háztartást vezettem, a megélhetéshez magunk állítottuk elő a haszonnövényeket, az állatok ellátásához a takarmányt. Emellett a szüleimet ápol-

tam. 1968-ban megszületett a lányunk, Adél, aki két fiú unokával, Lackóval és Kornéllal ajándékozott meg minket. Sokat segítettünk nevelésükben. Adél vitte óvodába és iskolába a gyerekeket, de ha betegek voltak, mi vigyáztunk az unokákra. Most már viszont az unokák vigyáznak ránk, ők visznek minket orvoshoz. Mindig számíthatunk rájuk.

Ódor Béla és felesége, Kiss Ilona házasságkötésükkor

idézi elő. Az emberek egyre kevesebbet beszélnek egymással, lefoglalja őket a munka, a fáradtság. Nincs idejük egymásra. Ennek az ellenpéldája Ódor Béla bácsi és felesége, Ilonka néni, akikkel egy interjút készítettem 50. házassági évfordulójuk alkalmából.

– Meséljenek róla, hol is kezdődött minden? Hogy ismerkedtek meg?

– Régóta ismertük egymást, már gyerekkorunkból. Ilonka néni ide járt Sitkére iskolába, az unokatestvéreikhez a Batthyány majorból. Jó barátságban volt a két család, tiszteltük egymást. Mint leendő házastársakra azonban nem gon-

Az ötven éves évfordulót ünneplő Ódor házaspár

– Hogy telnek a mindennapok?

– Korunkhoz képest még most is tavasztól ősziig műveljük a kiskertet. Kapálok, mert haragba vagyok a gazzal – mondja Béla bácsi. Fát vágok. Tyúkokat is tartunk, keltetünk. Régen voltak tehenek, malacok is. Ez most már nincs. Ilonka néni főz. A téli időszakban rosszabb, rövidebbek a napok. Ilyenkor az újság, a tv és a hírek kötnek le minket.

– Köszönöm szépen a beszélgetést. Jó egészséget és sok boldog évet kívánok még.

Németh-Vass Bernadett

25 éve az önkormányzatnál

Ebben az évben a szép eredmények mellett külön öröm érte az önkormányzatot, hiszen két 25 éve itt dolgozó személyt is tudtunk köszönteni: Jenei Józsefnét és Gróf Lászlónét. Mártnak nyugdíjas éveire jó egészséget, sok pihenést és az unokájával eltöltött kellemes, örömteli napokat kívánunk.

Erikát köszönet és hála illeti napi munkája mellett a kultúrházban megtartott rendezvények lebonyolításáért. Reméljük, még sokáig részt vesz az önkormányzat munkájában.

Még egyszer szeretnénk köszönetet mondani sokéves, kitartó munkájukért és a közösségért tett dolgokért.

Ez alkalomból kérdeztük Öket az elmúlt 25 évről.

Gróf Lászlóné:

– *Hogyan kezdődött? Hogyan került az önkormányzathoz?*

– Gyesen voltam két éves Alexandra lányommal, mikor Samu Istvánné Mariska néni megkeresett, hogy nyugdíjba készül, nem lenne-e kedvem a helyére lépni. Ő akkor 4 órában hivatalsegédi feladatokat látott el. Az akkori polgármester, Fessler Magdolna aztán fel is vett, először csak próbaidőre, aztán három hónap után véglegesített. Majd egy év múlva, mikor már 8 órában is dolgozhattam, kinevezett az Általános Oktatási és Közművelődési Intézmény pénzügyi előadójává. Persze emellett még elvégeztem mindent, ami adódott a hivatalban. 1999-től 2002-ig gyesen voltam, onnan visszatérve felkerültem helyileg is az iskolába és szó szerint nyakamba akasztották a könyvtárazást a hivatali dolgok intézése helyett. Aztán Morgós István polgármester úr visszahozott a hivatalba, majd az iskola megszűnésével a művelődésszervezés is hozzám került. Így aztán nem mondhatom, hogy ez a huszonöt év nem volt változatos a számomra.

– *Melyik volt a legszebb időszak?*

– Erre nehéz válaszolni. Minden szakasznak megvolt a maga szépsége. Amikor idekerültem, még teljesen más világ volt. Hangosbmondón keresztül értesítettem a lakosságot a közügyekről. Kapáltam, fát vágtam, fűtöttem. Volt, hogy órákat ültem a telefon mellett, hogy a gercei központ kapcsolja a sárvári hivatalt. Aztán megkaptam a Földkiadó Bizottság titkári szerepét, amit a mai napig nagy szerencsének tartok. Nem kis büszkeséggel mondom el, de ha én nem vagyok ott, és nem szedem össze jó szándékú sitkei emberektől a Kápolnát körülvevő terület letakarásához szükséges aranykoronát, akkor az olyan ember tulajdonába került volna, aki veszélyeztette volna a koncertek megtartását. Talán legnyugodtabb időszak az volt, mikor az iskolában voltam. Egy közösséghez tartoztam. Nem hárultak rám a hivatali dolgok, a hétvégeim szabadok voltak, a nyár lazább. Ekkor találtam ki a gyerekeknek a nyári táborozást is, erre nagyon büszke vagyok. Az iskola megszűnésével visszakérültem a hivatalba. Többrétűek lettek a feladataim, be kell kísérnem reggel a gyerekeket az iskolába, a rendezvények megszervezése is rám hárult, a Víziközmű Társulat pénzügyeinek intézése is az én feladatom lett. Szerencsére azonban minden segítséget megkapok polgármester úrtól, a kollégáimtól, a szülőktől, gyerekektől. Ha ez nem így lenne, már rég feladtam volna.

– *Milyen jövőbeni tervei vannak?*

– Remélem, hogy az elkövetkező 7 évben még itt lehetek, s bírom is majd a követelményeket. Próbálok az embereknek minden segítséget megadni hivatali ügyeik intézéséhez. Nagyon szeretném, ha az emberek visszatérnének a könyvekhez, s többen jár-

nának könyvtárba. S szeretném, ha a falunak az a része is megmozdulna rendezvényeinkre, akiket még soha nem láttunk itt, a művelődési házban. Ha az emberek kihasználnák az ingyenes sportolási, művelődési lehetőségeket, amelyet nyújtani tud az intézmény és az önkormányzat. Hisz akkor van értelme munkának, ha ezzel sok embernek szerzünk örömet, kikapcsolódási, szórakozási lehetőséget, és sokuknak tudunk segítséget nyújtani.

Jenei Józsefné:

– *Hogy is kezdődött minden? Mikor került az önkormányzathoz?*

– Amikor a konyha elkészült, én még a téésben dolgoztam, ami éppen szétválás alatt volt. Valami megoldást kellett találnom, hogy minél előbb legyen munkám. Krisztina már óvodás volt, így jó lehetőségnek tűnt, hogy az új konyhára jelentkezem. Akkoriban Fessler Magdi volt a polgármester, Ő hallgatta meg a jelentkezőket. Nem tudom, mi alapján, de rám esett a választása. Így kerültem ide.

– *Meséljen picit az elmúlt 25 évről!*

– Amíg a berendezési tárgyak a helyükre kerültek és feltöltötték a raktárakat, addig az óvodába Gércéről hordták az ételt. Nekem közétkeztetésben semmilyen tapasztalatom nem volt, így tanulmányoznom kellett az ide vonatkozó rendeleteket, hogy induláskor teljesen képben legyek. A konyha 100 adagosra készült. Ennyi embert képes ellátni. A kezdetektől hárman voltunk, Varga Istvánné Emillával (szakács) és Gazdagné Papp Anikóval (élelmiszevezető) dolgoztam együtt. Mindhármunknak bele kellett szokni a munkafolyamatokba, és egymáshoz kellett csiszolódnunk. Az évek alatt a munkatársak cserélődtek körülöttem. Én voltam az egyetlen állandó. Dolgoztam együtt Tóth Zoltánné Ildivel, Horváth Tiborné Bettivel, Vörös Tamásné Györgyivel, Nunkovicsné Csillával és Homlok Szabival. Az évek alatt történtek jó és rossz dolgok, meg kellett tanulni egymást helyettesíteni, a napi papírmunka megírásában is (áruátvétel, étlap írása stb.) jártasnak kellett lennünk, főleg akkor, amikor valaki lebetegedett és hosszabb ideig volt távol. Voltak könnyebb és nehezebb időszakok is. Főztünk 94 főre, amikor még iskola is volt és ugyanúgy mint most, óvodásoknak és azoknak, akik igényelték a szociális étkezést. Persze azóta is főztünk 80 főre is, nyári táborok idején. 2014-ben hosszabb táppénzen voltam, mert eltört a vállam. Abban az időben került Nagy Évike a konyhára. Közben új élelmiszevezetőnk lett Molnárné Éva személyében, most így alkotjuk a hármasunkat.

– *Ha jól tudom, hamarosan nyugdíjba fog menni. Vannak már tervei, mit fog otthon csinálni?*

– Igen, 2018. január 1-től nyugdíjas leszek. Ha hívnak kisegíteni, jövök, de unatkozni nem fogok, maradok a családommal, unokámmal, vigyázok rá, hogy Krisztina tudjon menni dolgozni. És mindemellett a mindennapi teendőkre is több időm lesz, remélem.

*A köszöntött
dolgozók Sitke
község képviselői és jegyzője
körében*

Múltidéző

10 éve történt

2007. június 15-én bezárta kapuit a Sitkei Általános Iskola. Az utolsó tanévben 12 kisdíák járt már csak ide három pedagógus felügyelete mellett, így az iskola fenntartását már nem tudta önkormányzatunk finanszírozni. Az utolsó tanévben a 3 kis első osztályos tanulót, Dénes Martint, Farkas Viktóriát és Gróf Annamáriát Gruber Rita tanította meg a betűvetésre. A másodikosok tanító nénije Fülöp Nándorné, Erzsébet néni volt, ebbe az osztályba Fonyó Valentina, Kelemen Dániel, Kovács Hajnalka, Linka László és Pénzes Kitti tanult.

A harmadikosok osztályfőnöke szintén Gruber Rita volt, ebbe az osztályba Dénes Rajmund, Bösze Mónika, Kiss Márk és Zsoldos Gréta járt. Negyedik osztályos gyermek nem volt. A délutáni napközis csoportban a gyerekek felkészítéséért, szabadidejük hasznos eltöltéséért Szabó Katalin felelt.

Bár gyermekeink kitűnő oktatási körülmények között tanulhatnak Sárvár különböző iskoláiban, azért sajnáljuk kis, családi jellegű iskolánkat.

25 éve történt

1992. október 31-én kelt levelében a Sitkei Színkör levélben fordult Sitke község lakosaihoz:

Kedves Sitkei Polgártársaink!

Mi, a tizenhárom éve működő Sitkei Színkör mindenkor tagjai elhatároztuk, hogy alapítványt teszünk anyanyelvünkért.

Hat bérletes előadás bevételeiből szeretnénk akkora összeghez jutni, melynek kamataiból évenként jutalmazhatnánk a legszebben beszélő sitkei kisdíákokat, segítséget nyújtva ezzel az iskolának is.

A bemutatókra 1992. december 13-án, 1993. január 16-án, február 6-án, február 21-én, március 27-én és április 24-én kerül sor.

A bérleteket háromszázötven forintért árusítjuk. A belépőjegyek egységesen 100 Ft-ba kerülnek. A korábban nagy sikerrel játszott darabok újbóli színpadra állításához anyagi segítséget kaptunk a Művelődési és Köznevelési Minisztérium Közművelődési Főosztályától, Vas Megye Közgyűlése Művelődési és Ifjúsági Bizottságától, valamint a sitkei művelődési háztól.

Alapítványunk nyitott. Bárki, bármikor támogathatja bérletes jegyvásárláson kívül is.

Kérve segítségüket, támogatásukat, búcsúzunk az előadásokon való találkozás reményében.

Tisztelettel: harmincöt sitkei színjátszó

A bérletsorozatban felléptek az első sitkei színjátszók is

50 éve történt

Ötven évvel ezelőtt 21 diák elhagyta szeretett iskoláját. A továbbtanulással elmaradtak egymástól a nebulók, de a barátságok megmaradtak örökre. Az évek teltevel elfogytak a kedves tanárok, kikre sok szeretettel emlékeznek vissza diákjaik. A szomorú az, hogy már hét osztálytárs is arra az útra tért. Társaik szívükbe zárták őket mindörökre. A sok szép emlékre visszagondolva volt miről beszélgetni, felidézni a múlt édes emlékeit.

Kiss Zsuzsanna, Samu Imre, Németh István, Pajor Amália, Jenei János, Péntek Irénke, Palkovics Éva, Kéthelyi László. Előttük: Varga Rozália, Sulyok Jolán

60 éve történt

1957. április 18-án, nagycsütörtökön délután 3 órakor dr. Göndöcs László plébános, Berkovics Lajos ny. gimn. tanár, lelkes és Wilfing Lajos gercei plébános segédlete mellett, nagyszámú hívő részvételével utolsó útjára kísérte Molnár János ny. honvéd tiszthelyettes földi maradványait. Az újtemető kőkeresztje előtt a halottas menet leállt s a plébános fehér palástba öltözve, a Rituale Rom. előírása szerint ünnepélyesen elvégezte az új temető felszentelését. Majd rövid ünnepi beszédet intézett a Hívekhez, melyben bejelentette, hogy e megszentelt temetőföld, mely eddig szántóföld volt, ezentúl „ISTEN SZÁNTÓFÖLDJE” lesz. (Gottesacker = temető) Belevetjük a halandó, romlandó testet, hogy a feltámadáskor kikeljen a halhatatlan, megdicsőült Ember! Ezek után plébános segédlettel elvégezte a sírnál az első halott beszéltetését. R.I.P.

(A sitkei róm. katolikus újtemető naplójából)

Dr. Göndöcs László kanonok úr még több mint három évtizedig kísérte utolsó útjára községünk lakosait az 1957-ben megnyílt temetőben

Veni Sancte Vasváron

Augusztusban egy kedves meghívást kapott templomi gyermek kórusunk. 2017. szeptember 2-án Vasvárra, a tanév eleji Veni Sancte misére hívtak bennünket a Szent Kereszt Felmagasztalása plébániatemplom lelkes papjai és ifjúsági közössége.

Mínthogy nekem a szülővárosom Vasvár – bár már megszoktam és megkedveltem új lakóhelyemet – nagy örömmel vettem és továbbítottam a meghívást.

Úgy gondoltam, hogy mivel az ünnepi mise este 19 órakor kezdődik, délután a kis énekeseinknek és a kísérő anyukáknak kicsit megmutatom ezt a csendes, de barátságos kisvárost. Sajnos az időjárás közbeszólt, eleredt az eső, így egy fagyaltozás után csak a város díszterét és az ott található zenélő kutat nézhettük meg. Ezután felkerestük a plébánia közösségi házát, ahol már lelkesen vártak bennünket az atyák és elkezdődött az énekpróba, melyet Farkas Anikó, Vasvár Város Kórusának a karnagya vezetett. A szentmise felemelő volt, kis közösségünk lelkesen énekelt. Gróf Annamária gitárjátékával támogatta a helyi templomi zenekart, Móroczi Kira, Sebesi Gréta és Kiss Miriam pedig több vasvári gyermek mellett a könyörgések felolvasásában is közreműködött – hangosan imádkozva a sikeres, nyugodt tanévért.

A szép nap végén a gyerkőcök meglehetősen vidáman és elégedetten tértek haza. Morgós István polgármester úr által rendelkezésünkre bocsátott kisbuszban – melyet ezúton is-

mételten köszönünk – olyan hangulat uralkodott, mintha egy győztes focimeccs szurkolócsapata utazott volna azon. De ez így volt jó, mert ideje van az áhítatnak és ideje van a jókedvnek – azért mi, anyukák, nem bántuk, hogy egy másik autóban tettük meg az utat.

A kapcsolat megmaradt a vasváriakkal, így remélem, hogy egy újabb, sikeresebb városnézéssel összekapcsolt kirándulás során ismét együtt énekelhetünk, imádkozhatunk a szívemnek oly kedves, lassan 800 éves, gyönyörű templomban.

Kissné Németh Marianna

A gyermekkórus tagjai Tengan Sebastian SVD plébánossal, Fernandes Loyd SVD káplánnal és szüleikkel

Isten tartózkodási helye...

Az Anyaszentegyház október 22-én lehetőséget biztosít a saját templom felszentelésének megünneplésére (amennyiben annak napja nem ismeretes). Egyrészt a pontos dátum nem mindig ismeretes, hacsak a levéltárban nincs feljegyezve. Másrészt nem biztos, hogy egybeesik a templom búcsúnapjával (védőszentjének megünneplésével) a dátum. Így ez az ünnep az adott hely templomának születésnapja, amikor Isten tartózkodási helyet létesít a közösségben.

A templom nem tud testi/szellemi felüdülést adni, csak lelkit. Főleg ha aktívan be akarunk kapcsolódni a szentmisébe: énekléssel és imádkozással. Úgy sokkal könnyebb lélekben is ott lenni, nemcsak testileg. Ezért szokott unatkozni, aki szellemi felüdülést keres benne, mint egy jó könyvben/filmben vagy előadásban. „A békeesség Istene szenteljen meg benneteket, hogy tökéletesek legyetek. Örizzze meg szellemeteket, lelketeket és testeteket feddhetetlenül Urunk, Jézus Krisztus eljöveteleig. Aki meghívott benneteket, az hűséges, és végbe is viszi.” (1 Tessz 5,23-24)

Arról sem szabad megfeledkezni közben, hogy hús-vér templomok is vagyunk, Isten csodálatos alkotásai. Így otthon is otthon van a szívünkben. Mindenre gondolt előre. „A hit nem magánügy.” (XVI. Benedek pápa) Ezért mindkét templomot érdemes a földi boldogsághoz rendben tartani. Takarítás-szentgyónás, díszítés-szentáldozás. „Nem tudjátok, hogy testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok? Nem tudjátok, hogy nem vagytok a magatokéi? Nagy volt a váltságdíjatok! Dicsőítsétek meg tehát Istent testetekben!” (1 Kor 6,19-20)

Isten beköltözött a településre, amikor a templomot a püspök atya 12 helyen megkenté krízmával (szentelő olaj) a legelső ünnepi szentmisében, amikor először szállt benne a tömjén füstje, és amikor először töltötték meg a hívek imádsággal és énekkel. Isten csendes és „Szent szomszéd”. Ő nem fog kiabálni, sem veszekedni sohasem velünk. De Ő is tud örülni annak, ha meglátogatják, beszélgetnek Vele a hívek. Hiszen „a templom ékessége mindig is a hívek lesznek!” Milyen szép, amikor a fiatalok is megmutatják az énekükkel, hogy van értelme Istent új lendülettel Barátunkká tenni. Miközben igazán boldogok lehetünk ezen a Szent helyen, mivel a világ csak a testi/szellemi boldogságot tudja megadni, de a lelkit soha.

Szakál Szilárd atya, Sitke, 2017. 11. 21.

Az Eszterlánc Éneksoprot a templom felszentelésére emlékező szentmisén is fellépett

Karácsonyi meditáció

Itt az őszi iskolai szünet, melyet kislány unokáimmal élvezek – még akkor is, ha néhány játékban a vesztesek oldalára kerülök. Játék közben sok mindenről beszélgetünk. Véleményünk nem mindig egyező, váltakozva látjuk be, ha a másinak van igaza. A meggyőzés érdekes folyamat, sokszor még én is tanulok belőle. Az őszi szünet lényege, hogy már a téli szünetet várják. Ez az időtartam magába foglalja a karácsonyt, a szeretet ünnepét, s az ajándékozás aktusát is. Ez a pillanat, amely számomra már furcsa, érdekes, de kissé érthetetlen, talán nem is értek egyet vele. Sajnos, ez a gyönyörű, meghitt ünnep erősen elanyagiasodott, pont a lényege tűnt el: szeretettel ajándékozni, örömet szerezni.

Játék közben próbáltam kipuhatolni, mi lenne az az ajándék, amit szeretnének is, örömet is jelentene, s a családi költségvetés is kibírja.

Bizony, ki kellene nyitni a pénztárcát. Az igazsághoz és az évek óta alkalmazott gyakorlathoz tartozik, hogy a szülőkhöz juttatjuk el a rájuk szánt összeget (vonatkozik ez a név- és szü-

letésnap ajándékra is). Így hasznosabb is, értékesebb is a karácsonyfa alá került csomag, s ez így tényleg ajándék lehet.

Őszintén megmondom, hogy sosem voltam híve a pénzbeli ajándékozásnak, de így változott a világ, s változtatott meg engem is. Az ajándéktárgyak többsége pedig általában több tízezer forint – főképp, ha valami híradós vagy elektronikus kütyü.

Sokszor úgy érzem, hogy ezek „használata” a tanulást sem és a tudást sem szolgálja.

Igaz, megmosolyogtató lenne a mi korunkból említhető ajándékok felsorolása. Nagyon jó, hogy ezek már csak mesébe illő fogalmak, tárgyak, használati eszközök, iskolai felszerelési tárgyak.

Szívből remélem, hogy igaz örömet jelent mindenkinek a karácsonyi ajándék, amit senkinek nem kell megmagyarázni.

A meghitt karácsony után sok örömben, jó egészségben eltöltött boldog új esztendőt kívánok!

Bp., 2017. 11. 05.

Lábos József

Hóesésben

*Sétáltunk bátyámmal este,
vártuk a gyermek Jézuskát,
nem tudtuk még, hogy arany kezek
díszítik bent a fenyőfát.*

*Utcai lámpák sugarában
néztük a hulló pelyheket,
kertet elöntő hó habokban
ezernyi csillag percegett.*

*Fehér bokorról angyal szállt fel,
rezdült lehajló bodza ág,
ránk mosolygott az égi küldött;
mi láttuk csak s az almafák.*

*Haja arany, ruhája fátyol,
hóport kavartak szárnyai,
távolba tűnt egy pillanatban,
valahol várták társai.*

*Csendesen néztük, összebújva
volt-nincs anyalka hűlt nyomát;
testét ringató vékony vessző
lengett még kicsit, majd megállt.*

*Ki volt e szárnyas tündér vendég;
ki küldte; eddig merre járt?
Eljön-e holnap kis kertünkbe;
miért nem láttuk, merre szállt?*

Csider Sándor

Félévkor

*Azért, hogy még csak félév van,
Szülői szó most nem harsan.
Dicsérő szó több is lehet,
Gyermek ezért sokat tehet.
Magyarázni mindent tudnak,
Gyermekeink fogékonyak.
Puska nélkül ismételnék,
Jobb jegyekért felelgetnek.*

*Óraadó mindig hibás,
Ő a bűnös, nem is vitás.
Dicséretes jegyek mellett,
Kritikus szó egy sem kellett.
Itt az érdem a diáké,
Küzdött érte, senki másé.
A kisdíák megfogadja,
Hogy rossz jegyét kijavítja.
Messze még a tanév vége,
Csak jó jegy lesz oda vésve.*

*Drága szülő mind oly naív,
Az érzése fakultatív,
Elhiszi, hogy évvégére,
Csak ötös vár gyermekére.*

Lábos József

Mindig nagy örömmel tudósítunk sitkei lakosok sikereiről, eredményeiről

1648. november 6-án lett szabad királyi város Kőszeg. Ennek a kiváltságnak a megszerzéséről a Királyi Városházán ünnepi képviselő-testületi ülésen emlékeztek meg a képviselők. Ezúton szeretnénk gratulálni Kovács Martin Szabolcsnak, aki a Kőszegi Evangélikus Szakgimnázium, Szakközépiskola és Kollégium 11. évfolyamos tanulójaként Jó tanuló – jó sportoló díjat kapott.

A Bercsényi Miklós Általános Iskola által meghirdetésre került Márton-napi rajzversenyen Györgyi Márton I. helyezést ért el. Kb. harmincöt, fantáziadús kép közül választották Marci képét a legjobbnak. Ez már a második első helyezés volt, amit Marci magáénak tudhat új iskolájában, hisz az álla-

tok világnapján kiírt rajzpályázaton is győzött lovat ábrázoló képével.

A 2017/2018-as tanévben is megrendezésre került nevezéses alapon a Bolyai Matematika Csapatverseny 3–8. osztályosoknak. A megyei fordulóban a Sárvári Nádasdy Tamás Általános Iskola 5. osztályos tanulója, Garai Ádám csapattársaival 2. helyezést ért el.

Ugyanebben a versenyben a negyedik osztályosok fordulójában Mesterházi Zsombor két társával a 6. helyen végzett.

Gratulálunk az elért sikerekhez!

Kovács Martin (középen) a kitüntetés átvétele után

Kovács Martin oklevele

Györgyi Márton a rajzversenyen nyert oklevéllel

Garai Ádám (balról) csapattársaival együtt örült az elért eredményüknek

Mesterházi Zsombor (jobbról) társaival és felkészítő tanárával

Poós Milán és a Ninja Warrior

Japán, Amerika és Európa több országa után 2017-ben végre Magyarországra is megérkezett a Ninja Warrior című műsor. Több ezren jelentkeztek, hogy bizonyítsák, képesek arra, hogy végigmenjenek azon az akadálypályán, amely még a legjobbaknak sem mindig sikerül. A lenyűgöző pálya emberfeletti teljesítményt követel. November 6-án bizonyára Sitkén is többen ültek le a TV elé, hisz falunkat Poós Milán képviselte ezen a színvonalas versenyen. Milánt kisgyerekkora óta ismerem, sohasem felejttem el, amikor 6. osztályos korában egy farsangi műsoron hajmeresztő gyakorlatokat mutatott be egy gimnasztikai labda segítségével. Még a szememet is becsuktam, mert annyira veszélyesnek tündek az általa kitalált mutatványok.

– *A Tinódi Gimnáziumban folytattad a tanulmányaidat. Hogyan alakult később az életed?*

– Az érettségi után elkezdtem dolgozni a család mezőgazdasági vállalkozásában, mellette hétvégeken testépítő és sportoktató tanfolyamra járok Budapestre.

– *Milyen sportot űzol? Hogyan ismerkedtél meg vele?*

– Egy régi osztálytársamnak köszönhetem, hogy megismertem a parkourt, aki egy videót mutatott nekem erről a sportról.

– *A parkour sokak számára teljesen ismeretlen. Mesélnél róla?*

– Röviden: az A pontból a B pontba való eljutás akrobatikus elemekkel fűszerezve. Franciaországban kezdődött a története. Mára már többféle stílusát ismerik, a három legismertebb a szintisza parkour, aminek a lényege az extrém helyeken és extrém környezetben való gyors és könnyű mozgás. A második a „freerunning”, ez pedig pont az ellenkezője, könnyebb pályán – korlátokon, szegélyeken – történő, rengeteg akrobatikus elemet tartalmazó mozgás. A harmadik jelenleg egy hivatalos név nélküli változat, amelyet a barátaimmal „building-climbing”-nak hívunk. Nagyon magas épületekre másznak fel emberek és ott csinálnak nagyon extrém, szédítő feladatokat.

– *Melyik a te kedvenc stílusod?*

– Mi mind a hármat szeretjük és gyakoroljuk, de a kedvencem a freerun. Péntekenként járunk az Arborétum Sportcentrumba, ahol lehetővé tették számunkra, hogy a „freerunning”-ot gyakoroljuk, máskor pedig, ha sikerül összehozni a csapatot, terepen gyakorlunk a városban. Egyedül soha nem indulunk parkourozni, minden lehetőségre fel kell készülnünk. Másokat és magunkat sem veszélyeztetjük ezzel a sporttal. Igyekszünk nem közterületen mozogni.

– *Hol sajátítottad el a sport alapjait?*

– Tizenöt évesen kezdtem ezzel a sporttal foglalkozni. Kovács Olivérrel, aki Kőszegen él, már gyermekkorunk óta barátok vagyunk és ő már egy ideje foglalkozott ezzel a sporttal. Együtt jártunk a Sárkány Sportegyesületbe. Aki ezzel a sporttal szeretne foglalkozni, annak azt ajánlom, hogy ebben az egyesületben ismerkedjen meg ennek a sportnak az alapjaival. Pár év után mi már az egyesületen kívül folytattuk ezt a tevékenységünket.

– *Kikkel dolgozol együtt?*

– Nagyon sok fiataalt érdekel ez a sport, 20 körüli taggal rendelkezik a csapatunk. Nevünk VR3 'We are free'. Facebook oldalunkon és a youtube csatornánkon lehet látni ízelítőt a tevékenységünkről. Hárman vagyunk stabil, aktív tagok. Olivér

mellett meg kell említenem Szabolcsot, aki életének egy nehéz időszakában csatlakozott a csoportunkhoz. Péntekenként minden edzésen találkozunk, néha hét közben is megbeszélünk időpontot a gyakorlásra.

– *Mire van szükség ahhoz, hogy valaki jó legyen a parkour-ban?*

– Főleg elköteleződésre. Mindenkinek meg kell találni a saját stílusát és fejben mindig nagyon ott kell lenni. Ismerned kell önmagadat. Saját magamról is tudom, hogy milyen nehézséget, mentális akadályokat kell leküzdenem a siker érdekében.

– *A pályának a felét csináltad meg. Milyen érzés volt a TV-ben szerepelni?*

– Ezt sporteseménynek fogtuk fel, kevésbé tévés szereplésnek. Nem vagyok megelégedve magammal, hisz az első pályát meg kellett volna csinálnom. De ez ott abban a pillanatban nem sikerült. Olivér teljesítménye nem ért minket meglepetésként, ismerjük annyira, hogy tudjuk, ő erre is képes. Kiugrott vállál fejezte be a versenyt. Utána azonnal kórházba kellett mennie.

– *Hogyan jutottatok be a versenybe?*

– Volt egy előselejtező, ami nem volt a tévéműsor része. Pontrendszert alkalmaztak. Mi minden felkészülés nélkül indultunk el rajta. És bejutottunk.

– *Ki készítette a bemutató filmet?*

– Profi filmesek jöttek Sitkére, akik mindenképpen a vidéki életünket akarták hangsúlyozni a filmben. A felvétel közben volt egy kis probléma, amíg mindenkinek az öltözőben kellett tartózkodnia. Ennek is csak az előnyét láttuk, hisz a több órás összecsúszás barátságokat alakított ki. Azóta is tartjuk a kapcsolatot. A műsor óta különböző versenyeket szerveztek Budapesten. Ezek bizonyára növelik majd a sportág népszerűségét.

– *Milyen terveid vannak?*

– Több videót szeretnénk készíteni, aztán legközelebb is szeretnénk indulni a Ninja Warriorban. Már most készülök a jövő évi versenyre.

– *Nagyon sok sikert kívánunk neked. Jövőre biztosan még többet fogunk neked szurkolni. Hajrá Milán, hajrá Sitke!*

Germáné Cseszkó Blanka

Poós Milán verseny közben

SPORT ❖ SPORT ❖ SPORT

Dobogón a sitkei tekecsapat az őszi szezonban

Két fordulóval az őszi szezon zárása előtt a 3. helyen állunk, amely az elmúlt évek gyengébb szerepléséhez képest előrelépést jelent. A csapatunk összetétele nem változott, viszont több játékosunk hozzáállása a tekéhez pozitív irányba fejlődött, ami az egyéni eredményekben és a csapat teljesítményében is megmutatkozott.

Kilenc forduló elteltével 5 győzelem, 2 döntetlen és 2 vereség mellett 12 ponttal állunk jelenleg a dobogó legalsó fokán a 12 csapatos bajnokságban.

Az őszi szezonból 2 mérkőzés van hátra, idegenben Rum, otthon pedig Zalaszentgrót ellen, amelyeken újra a győzelemért szállunk harcba.

A tavaszi szezon 2018. 01. 21-én kezdődik Pecöl ellen, ahova szeretnénk átmenteni az őszi jó formánkat és megcélozni a dobogós helyek egyikét a végelszámolásnál.

A tekecsapat nevében ezúton szeretnénk megköszönni az egész éves támogatást a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesületnek, Sitke Község Önkormányzatának, Germán Ervin pályatulajdonosnak és szurkolóinknak.

Aldott, békés karácsonyt és sikerekben gazdag, boldog új évet kívánunk mindenkinek!

Sitkei tekecsapat

NB. III. Nyugati Csoport				9		9		forduló					
H.	Csapat	J	GY	D	V	Szettpont		Csapatpont		Bü	Pont		
1	Perenye TK	9	7	0	2	63,5	:	44,5	53,5	:	18,5	0	14
2	Néró TC Náriai és Szabadidő SK	9	7	0	2	66,0	:	42,0	49,0	:	23,0	0	14
3	Sitke Borostyánkert	9	5	2	2	57,5	:	50,5	41,0	:	31,0	0	12
4	Vonyarcvashegy SE	8	6	0	2	56,0	:	40,0	39,0	:	25,0	0	12
5	Uraiújfalu SE	9	5	1	3	64,0	:	44,0	42,0	:	30,0	0	11
6	Budai TSE Körmend	8	4	2	2	45,5	:	50,5	37,0	:	27,0	0	10
7	Lenti Teke klub	9	4	1	4	67,0	:	41,0	40,0	:	32,0	0	9
8	Zalaszentgróti TK	9	3	1	5	51,5	:	56,5	34,5	:	37,5	0	7
9	Rum TTE	9	3	1	5	44,5	:	63,5	27,0	:	45,0	0	7
10	Pecöl TK	9	2	0	7	45,5	:	62,5	22,0	:	50,0	0	4
11	Felsőmarác Boildizsár Trans	9	2	0	7	37,0	:	71,0	22,0	:	50,0	0	4
12	Vasjármű TK	9	1	0	8	36,0	:	72,0	17,0	:	55,0	0	2

*Aldott, békés karácsonyt
és sikerekben gazdag,
boldog új évet kívánunk*

valamennyi kedves Olvasónknak!